

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.01.1980, sp. zn. 7 Co 324/79, ECLI:CZ:NS:1980:7.CO.324.1979.1

Číslo: 33/1980

Právní věta: Kontrolní posudek posudkové komise sociálního zabezpečení o invaliditě není rozhodnutím o zákonném nároku ve věcech důchodového zabezpečení. Podání označené jako opravný prostředek proti rozsudku posudkové komise sociálního zabezpečení nelze proto zamítnout podle ustanovení § 249 odst. 2 o. s. ř. (v souvislosti s ustanovením § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb.). Řízení o takovém návrhu je třeba zastavit podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.01.1980

Spisová značka: 7 Co 324/79

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí, Rozhodnutí jiných orgánů, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 104 ods. 1

§ 244

§ 249 ods. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1980 sb. rozh.

Kontrolní posudek posudkové komise sociálního zabezpečení o invaliditě není rozhodnutím o zákonném nároku ve věcech důchodového zabezpečení.

Podání označené jako opravný prostředek proti rozsudku posudkové komise sociálního zabezpečení nelze proto zamítnout podle ustanovení § 249 odst. 2 o. s. ř. (v souvislosti s ustanovením § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb.). Řízení o takovém návrhu je třeba zastavit podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 18. 1. 1980, [7 Co 324/79](#))

Navrhovatelka, která podala odvolání proti rozhodnutí posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v B. z 8. 6. 1979, protože nebyla shledána plně invalidní pro chorobu z povolání, požadovala při jednání krajského soudu v Ostravě, aby toto její odvolání bylo považováno za opravný prostředek

proti rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení v Praze ze 16. 3. 1979, jímž byla zamítnuta její žádost o přiznání invalidního důchodu při pracovním úrazu, případně pro následky nemoci z povolání.

Krajský soud v Ostravě zamítl návrh na přezkoumání rozhodnutí posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v B. z 8. 6. 1979 s odůvodněním, že toto rozhodnutí jako podkladové rozhodnutí nepodléhá přezkoumání soudem podle ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb. Dále zamítl podle ustanovení § 249 odst. 2 o. s. ř. jako opožděný podaný opravný prostředek proti rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení ze 16. 3. 1979 (které bylo navrhovatelce doručeno v dubnu 1979), když teprve při jednání před soudem prvního stupně 7. 1. 1979 označila navrhovatelka svůj návrh jako opravný prostředek proti uvedenému rozhodnutí.

Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení soudu prvního stupně ve výroku, jímž byl zamítnut návrh navrhovatelky na přezkoumání rozhodnutí posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v B. z 8. 6. 1979 a řízení o tomto návrhu zastavil; ve výroku o zamítnutí návrhu na přezkoumání rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení ze 16. 3. 1979 usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Podání ze 14. 6. 1979 označila navrhovatelka výslovně jako „dovolání proti rozhodnutí komise důchodového zabezpečení, která se konala dne 8. 6. 1979“. Ze spisu posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v B. odvolací soud zjistil, že tohoto dne provedla komise pouze kontrolu invalidity navrhovatelky.

Z ustanovení § 249 odst. 1 a 2 o. s. ř. vyplývá, že soud v řízení podle ustanovení § 244 a násl. o. s. ř. přezkoumává rozhodnutí jiných orgánů, že o těchto přezkoumávaných rozhodnutích rozhoduje svým usnesením, a to tak, že je buď potvrdí, zruší nebo zamítne (je-li návrh podán opožděně, nebo tím, do k němu není oprávněn, nebo směřuje-li proti rozhodnutí, které přezkoumání nepodléhá). Ustanovení § 116 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb. pak vymezuje, která rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení soud přezkoumává. Soud rozhoduje o opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu důchodového zabezpečení republiky a národního výboru jako odvolacího orgánu o zákonném nároku ve věcech důchodového zabezpečení. V ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb. je uvedeno, že proti rozhodnutí národního výboru, které je pouze podkladem pro rozhodnutí orgánu důchodového zabezpečení o zákonném nároku na dávku, se nelze odvolat. Soud přezkoumává taková rozhodnutí jen při rozhodování o opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu důchodového zabezpečení.

Kontrolní posudek o invaliditě poživatel důchodu není rozhodnutím o zákonném nároku. Pro posouzení, zda kontrolní posudek posudkové komise sociálního zabezpečení ONV je podkladovým rozhodnutím podle ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb., je třeba vyjít z ustanovení § 9 zákona č. 129/1975 Sb., /1/ které vymezuje rozhodovací pravomoc posudkové komise sociálního zabezpečení ONV pod písmenem a/ bod 1-5; žádný z těchto pěti bodů nelze vztáhnout na kontrolní posudek, jímž se konstatuje trvání invalidity poživatele invalidního důchodu.

Posudek, který v projednávané věci vydala 8.6. 1979 posádková komise sociálního zabezpečení ONV v B., je proto posudkem podle ustanovení § 9 písm. b/ bod 1 zákona č. 129/1975 Sb. a nikoliv rozhodnutím národního výboru, a proto nemůže být ani podkladovým rozhodnutím podle ustanovení § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb.

Odvolací soud dospěl proto k závěru, že návrh směřující proti rozsudku posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v B. neměl být zamítnut podle ustanovení § 249 odst. 2 o. s. ř. (ve spojení s ustanovením § 116 odst. 4 zákona č. 121/1975 Sb.), nýbrž, že řízení je nutno zastavit z důvodů

uvedených v ustanovení § 103 a § 104 odst. 1 o. s. ř. pro nedostatek podmínky přezkumného řízení spočívající v tom, že zde chybní rozhodnutí, které by mělo být přezkoumáno.

Podání navrhovatelky ze 14. 6. 1979, označené při jednání u soudu prvního stupně dne 7. 11. 1979 jako opravný prostředek proti rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení v Praze ze 16. 3. 1979, bylo uplatněno z několik měsíců po uplynutí třicetidenní lhůty k podání takového opravného prostředku, třebaže o této lhůtě byla navrhovatelka v rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení poučena; soud prvního stupně proto správně tento návrh zamítl podle ustanovení § 249 odst. 2 o. s. ř.

1) v SSR zákona č. 132/1975 Sb.